

Rondalles selvatanes

"Recordo el Port de la Selva, quan el mirava els matins d'estiu des de s'Arnella, la mar en calma i una vela blanca a l'horitzó"

Vista del Port de la Selva amb la mar en calma

Tot remenant papers vells, les he trobat sense cercar-les. Són rondalles recollides per Josep Marés i Bisbe, alcalde del Port de la Selva a finals del segle XIX, i avi de l'escultor Frederic Marés. Llegim-ne algunes, que no tenen pèrdua.

crident / i un baldat traginant aigua».

«Un cego estava mirant / com se cremava una casa, / un mut estava

«Allà dalt de la muntanya / hi havia un ocellàs, / que amb el bec toca sardanes / i amb la cua el contrapàs». «Allà dalt de la muntanya, / a casa d'un teixidor, / hi fan passar el rosari / a barato de l'amor». «Allà dalt de la muntanya, / ai mare, deixeu-m'hi anar. / Jo que sóc tan boniqueta, / ballador no em faltarà».

«Una rosa tinc a l'aigua / i un clavell sota l'aigüera, / així quan en Joan vindrà / trobarà rosa i ponzella». «El clavell quan és vedat / cada fulla pren sa guia, / així fa el trist cor meu / quan té goig sense alegria».

«Ma mare em fa unes faldilles / i al capdavall un sacsó, / i al mig una floreta: / sant Isidre llaurador».

«Rondalles són rondalles / i rondalles són cançons / i no hi ha millor joguera / que minyones amb minyons».

«Mare, si pugeu a dalt, / baixeu-me'n el davantal, / que vull anar a la plaça / per veure el meu Joan»...

I també: «A Llançà toquen a missa / i a la Vall ja hi han tocat, / a la Selva la comencen / i al Port ja han acabat». «Ninetes de la Selva / que tot ho voleu saber: / A una lliura de cireres / quants pinyols hi pot haver?». «A Llançà són les boniques, / a la Vall ja no pas tant, / a la Selva fumadelles / i al Port la flor del ram».

«Mare, si em doneu marit, / no me'l deu mestre de cases, / sempre estaria amb un ai / que me'l porten mort a casa». «Mare, si em doneu marit, / no me'l deu pas traginer, / així com maten el matxo / també maten la muller». «Mare, si em doneu marit, / mariner me'l vulgheu dar. / Amor de mariner, mare, / ja mai no es pot oblidar»...

O aquestes: «Al capdavall de l'enago / m'hi penja un esquellerinc, / cada cop que hi trastejo / fa calandrinc, calandrinc».

«El dia que em vaig casar / vaig tenir una gran ventura, / tot m'ho donaren plegat: / diners, dona i criatura».

«Un vestit me vull fer fer, / un vestit que m'enrojola, / de calces me'n passaré, / aniré amb camisa sola».

«Mares que avui teniu filles, / procureu-les ben guardar, / que elles són perillosetes / com el vidre del trencar».

«Nineta, si tu ho volies, / no ho sabria pas ningú, / ens faríem una nina / que seria per jo i tu».

«Tramuntana se girava, / tramuntana a contravent. / Qui pogués besar els homes / amb un petó ben roent!».

«Si els teus pares preguntessin: / Aquesta nina de qui és? / L'han trobada dins d'un barco, / que és feta pels mariners». «Nineta, si vols venir / a l'hort a collir maduixes, / mentre tu les colliràs / jo et tocaré les cuixes».

Vells i alegres records vora aquesta mar tan propera al cap de Creus. Recordo el Port de la Selva, quan el mirava els matins d'estiu des de s'Arnella, la mar en calma i una vela blanca a l'horitzó, les cases esglaonades amb la muntanya al fons. Les rondalles d'en Marés, tot i la seva antigor, segueixen ben vives encara, no en dubteu.

I acabem amb uns versos d'en Sagarra, sobre un vell mariner d'aquell Port: «Luard és una pell socarrimada / i és una llengua que no tasta gras, / clatell pelut i la gorra enfonsada / fins al nas, / samarreta de plom, cul de cabàs. / Quatre dents que s'escapen, vironeres, / d'un trosset de bigoti atapeït, / ulls amb un pam d'ulleres / i unes ungles més negres que la nit»... Això, a Cançons de rem i de vela.

Font del document:

https://www.emporda.info/opinio/2021/04/27/rondalles-selvatanes/493991.html?utm_source=rss